

значить більш надійне, дата-центри охороняються краще, ніж більшість офісів.

Хмарні технології досить часто використовують компанії гіганти, для зберігання інформації, але, вони недостатньо вивчені і підстроєні під потреби користувачів. Важливо розуміти – «хмарні технології» вирішують багато проблем, зв'язаних із зберіганням великого об'єму інформації. Також вони є безпечним способом збереження інформації, що дає змогу використовувати для конфіденційної інформації.

Анна Вячеславівна Засць – студентка II курсу Сумської філії

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Людмила Анатоліївна Парфентій – доцент
кафедри соціально-економічних дисциплін Сумської філії Харківського
національного університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук

МІСЦЕ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Економічна безпека країни, з однієї сторони є важливою складовою системи національної безпеки, що формує захист національних інтересів, з іншої – є безпосередньою умовою дотримання і реалізації національних інтересів щодо забезпечення фінансування, формування доходів та витрат тощо. Економічна безпека сприяє створенню надійної та забезпеченої всіма необхідними засобами держави, захищеності національно-державних інтересів у сфері економіки. При цьому основним критерієм економічної безпеки є здатність економіки країни зберігати та підвищувати стійкість до внутрішніх та зовнішніх загроз.

Економічна безпека держави безпосередньо залежить від рівня економічної безпеки вітчизняних підприємств. Незважаючи на певні позитивні зрушення у напрямі зміцнення економічної безпеки підприємництва, в Україні за період після здобуття незалежності (посилення цивілізованості підприємницької діяльності та певне зниження рівня криміналізації економіки і суспільного життя; поступовий розвиток приватного сектора; послаблення рівня монополізації та формування засад ринкового конкурентного середовища; досягнення хоча й не стійкого, але економічного зростання, починаючи з 2000 р.; поступове поліпшення показників розвитку малого бізнесу та ін.), ще не сформовано належне бізнес-середовище для ведення підприємницької діяльності. Це не може свідчити про належний рівень надійності функціонування та захищеності суб'єктів підприємницької діяльності як від внутрішніх,

так і від зовнішніх загроз. В Україні лише в останні роки на вищому рівні ієрархії державного управління почали розглядатися питання аналізу та здійснення заходів із забезпечення економічної безпеки підприємництва.

Роль держави у цьому процесі є надзвичайно важливою в умовах ринкової трансформації економіки, для якої характерний розподільчий тип, трансформації власності, зміни форм та суб'єктів управління суспільно-економічними процесами, виникнення конфлікту інтересів суспільно-політичних груп і т. ін. Це об'єктивно зумовлює появу системних ризиків, які чинять загрозу існуванню підприємництва як виду діяльності. Внаслідок впливу цих ризиків суб'єкти підприємницької діяльності не зацікавлені здійснювати легальну діяльність, довгострокові капіталовкладення (в інноваційній сфері та у низькорентабельних і капіталомістких галузях економіки) і забезпечувати тим самим структурну перебудову економіки, формувати ресурсну базу економічного розвитку для наступних поколінь. Неналежна увага органів державного управління до забезпечення економічної безпеки бізнесу призвела до того, що за рівнем регуляторного клімату щодо розвитку підприємництва Україна перебуває на 128 місці серед 175 країн світу і лише за такими групами показників, як одержання кредитів та примусове забезпечення виконання контрактів – вище 100-го місця у рейтингу (1).

За даними Державної служби статистики України (2), протягом 2010-2020 рр. частка підприємств України, що одержали збитки, варіювала від найвищого значення 42,7% у 2010 році до найнижчого значення 26,1% у 2018 році, яке тим не менш є досить високим (таблиця 1). У 2020 році даний показник значно виріс порівняно з попереднім періодом (з 26,4% у 2019 році до 34,8% у 2020 році), що може бути зумовлено карантинними обмеженнями у зв'язку з пандемією коронавірусу COVID-19.

Таблиця 1 – Частки прибуткових і збиткових підприємств України у 2010-2020 рр.

Рік	Підприємства, які одержали прибуток, у % до загальної кількості підприємств	Підприємства, які одержали збиток, у % до загальної кількості підприємств
2010	57,3	42,7
2011	63,5	36,5
2012	63,0	37,0
2013	65,0	35,0
2014	65,5	34,5
2015	73,3	26,7
2016	73,0	27,0
2017	72,4	27,6

2018	73,9	26,1
2019	73,6	26,4
січень-вересень 2020	65,2	34,8

Отже, економічна безпека підприємств є надзвичайно важливим елементом забезпечення національної безпеки України, що стосується всіх сфер життя нашої держави. Забезпечення економічної безпеки України перебуває у складі основних функцій держави і на пряму залежить від сучасних внутрішніх і зовнішніх умов. Основною умовою ефективності реалізації завдань захисту національних інтересів від реальних і потенційних загроз є прискорене реформування структур безпеки й оборони держави та підвищення ефективності функціонування всіх, без винятку, суб'єктів забезпечення національної безпеки.

Література

1. Рітікова К.О. Сучасний стан економічної безпеки малого та середнього сектора підприємництва в Україні. *69-та студентська науково-технічна конференція: секція «Економіка і менеджмент»* : збірник тез доповідей / Національний університет «Львівська політехніка». Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2011. С. 475–478.
2. Фінансові результати до оподаткування великих та середніх підприємств за видами економічної діяльності. *Державна служба статистики України*. URL: <http://ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 18.03.2021).

Ганна Олександрівна Камчатна - студентка I курсу
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Ксенія Миколаївна Гуртова** - викладачка
кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін Харківського
національного університету внутрішніх справ

НЕОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ: РИЗИКИ ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ ТА РОБОТОДАВЦІВ

Неофіційне працевлаштування – гостра проблема сьогодення. Є досить багато випадків, коли працівники підприємств, установ, організацій працюють без оформлення трудових відносин та отримують заробітну плату у «конверті». Не маючи трудового договору, найманим працівникам відстояти свої права досить складно. Прагнення заощадити на сплаті податків призводить до того, що найманий працівник втрачає мінімальні державні гарантії, є соціально незахищеним.